

35. Wiśniewska Natalia. *Praca socjalna wobec wykluczenia społecznego osób starszych w świetle literatury przedmiotu w latach 1989-2013*. Prom. ks. prof. dr hab. Wiesław Przygoda.
36. Wołynkiewicz Dorota. *Troska Kościoła o osoby homoseksualne w świetle dokumentów Kościoła po Soborze Watykańskim II i polskiej literatury teologicznej*. Prom. o. dr hab. Marek Fiałkowski.
37. Żuk Anna. *Godność i misja kobiety w Kościele i świecie w świetle nauczania Jana Pawła II i Benedykta XVI*. Prom. o. dr hab. Marek Fiałkowski.

KS. ROBERT SADLAK

Instytut Teologii Pastoralnej i Katechetyki KUL

DOI: <http://dx.doi.org/10.18290/rt.2016.63.6-18>

SPRAWOZDANIE Z OGÓLNOPOLSKIEGO SYMPOZJUM
„KOŚCIÓŁ W ZMIENIAJĄCYM SIĘ SPOŁECZEŃSTWIE
Z OKAZJI 50-LECIA OGŁOSZENIA
KONSTYTUCJI DUSZPASTERSKIEJ O KOŚCIELE
W ŚWIECIE WSPÓŁCZESNYM *GAUDIUM ET SPES*”
Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, 14 października 2015 r.

Dnia 14 października 2015 r. w gmachu Collegium Joannis Pauli II Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II Specjalizacja Teologii Praktycznej KUL i Specjalizacja Teologii Pastoralnej Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego zorganizowały coroczne, ogólnopolskie sympozjum naukowe pt. „Kościół w zmieniającym się społeczeństwie z okazji 50-lecia ogłoszenia Konstytucji duszpasterskiej o Kościele w świecie współczesnym *Gaudium et spes*”.

Sympozjum otworzył oraz przywitał obecnych profesorów, doktorantów i wszystkich przybyłych gości ks. dr hab. Andrzej Kiciński, prof. KUL, dyrektor Instytutu Teologii Pastoralnej i Katechetyki KUL. Po słowach przywitania w temat sympozjum wprowadził słuchaczy ks. dr hab. Kazimierz Świąt z KUL-u, który wskazał na aktualność i pomocną rolę soborowej konstytucji w zbawczej działalności Kościoła. Przekonywał, że mimo upływu pięćdziesięciu lat od jej ogłoszenia, duchowni i świeccy, jako podmiot duszpasterstwa, powinni sięgać często do soborowego tekstu i rewidować swoją działalność w jego świetle, a także czerpać na nowo inspiracje i wcielać w życie zawarte w nim pomysły na urzeczywistnianie się wspólnoty eklezjalnej w świecie współczesnym.

Sympozjum zostało podzielone na trzy sesje naukowe, podczas których zaprezentowano po trzy referaty. Czas na przerwę pomiędzy sesjami uczestnicy wykorzystywali

na spotkanie przy kawie, aby wymienić swoje spostrzeżenia, zakupić książki z tematyki teologii pastoralnej i bliżej się poznać w gronie profesorów i studentów reprezentujących na sympozjum polskie ośrodki teologiczne.

Pierwszą sesję przeprowadził dr Mateusz Tutak z UKSW, a zarazem sekretarz Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów, który przedstawił kolejno występujących profesorów, zwracając uwagę na ich zainteresowania naukowe, związane z przygotowanymi przez nich referatami. Pierwszy z nich, ks. prof. dr hab. Wiesław Przygoda z KUL-u, pełniący także funkcję prezesa Polskiego Stowarzyszenia Pastoralistów, swoje wystąpienie zatytułował *Miłosierdzie drogą człowieka do Boga. Teologiczna antropologia 50 lat po ogłoszeniu „Gaudium et spes”*. Książd profesor podkreślił, iż omawiany dokument Vaticanum II stanowczo zachęca członków Kościoła do włączania się w jego działalność charytatywną na różne sposoby i nikt nie jest z tego zadania zwolniony. Wspólnota eklezjalna natomiast, zdeterminowana przez samego Chrystusa, od samego początku swojej działalności odznaczała się szeroko rozumianym miłosierdziem, co Sobór przypomniał i uwypuklił.

Kolejny referat: *Znaki czasu wezwaniem do odnowy Kościoła. Inspiracje Gaudium et spes dla teologii znaków czasu*, wygłosił o. dr hab. Marek Fiałkowski OFMConv z KUL-u. Ojciec profesor przypomniał, że znaki czasu, które Kościół winien badać i wyjaśniać, muszą być zawsze rozpatrywane w świetle Ewangelii, a rozpoznawanie ich należy nie tylko do duchownych, ale i świeckich. Kiedy zaś Kościół rozpozna właściwie *signum temporis*, jego działalność duszpasterska będzie przynosiła efektywniejsze owoce w duszpasterstwie, co podkreślali ojcowie soborowi.

Pierwszą sesję zakończyła refleksja naukowa ks. dr. hab. Tomasza Wielebskiego, prof. UKSW, który wygłosił referat pt. *Dialog ad intra i ad extra Kościoła w Polsce*. W wystąpieniu ukazane zostały niektóre wyzwania stojące w tej dziedzinie przed Kościołem w Polsce, zwłaszcza dotyczące ludzi będących poza Kościołem oraz członków innych religii, które wymagają porozumienia i jedności katolików. Dialog ten powinien być szczery i skory do wsłuchiwania się w problemy i pragnienia współczesnych ludzi.

Drugą sesję poprowadził o. dr Mirosław Chmielewski CSsR z KUL-u. Podczas niej swoimi naukowymi przemyśleniami podzielili się naukowcy, którzy tworzyli podwaliny polskiej teologii pastoralnej po Soborze Watykańskim II. Pierwszy z nich, ks. prof. dr hab. Ryszard Kamiński z KUL, swoje wystąpienie zatytułował *Inspiracje konstytucji „Gaudium et spes” dla duszpasterstwa posoborowego*. Książd profesor wykazał, jak nieodzownym dokumentem w szukaniu inspiracji do pracy duszpasterskiej współczesnego Kościoła okazał się omawiany soborowy tekst, który nie poprzestaje tylko na ukazaniu problemów poprzez diagnozę rzeczywistości, ale wciąż inspiruje do nowych rozwiązań i sposobów duszpasterskiego działania.

Drugi ze wspomnianych teologów, ks. prof. dr hab. Bronisław Mierziński z UKSW, zajął się tematem: *„Gaudium et spes” inspiracją dla duszpasterstwa rodzin w Polsce*. Kilkakrotnie w swoim wystąpieniu podkreślił priorytetowe znaczenie duszpasterstwa rodzin w działalności Kościoła oraz nakreślił teologiczną wizję małżeństwa i rodziny. Przypomniał także najważniejsze fakty z historii duszpasterstwa rodzin w Polsce.

Drugą sesję zakończyło wystąpienie o. prof. dr. hab. Andrzeja Potockiego OP z Uniwersytetu Warszawskiego. Dominikanin z Warszawy przedstawił referat pt. *Szlachetny choć naiwny optymizm – „Gaudium et spes o kulturze”*. Skupiając się w dużej mierze na aktualnych danych z zakresu nauk społecznych starał się w nim udowodnić, że współczesna kultura zdewaluowała się oraz odeszła od prawdy, dobra i piękna, i daleka jest od wskazań sformułowanych przez soborową konstytucję.

Ostatnią sesję koordynował ks. dr hab. Grzegorz Pyżlak z KUL-u. Jako pierwszy swoim wystąpieniem na temat *Humanizacja życia gospodarczego – inspiracje „Gaudium et spes”* podzielił się ze słuchaczami ks. dr hab. Stanisław Fel, prof. KUL, dziekan Wydziału Nauk Społecznych KUL. Prelegent wskazał główne problemy, z którymi obecnie boryka się polska i światowa gospodarka. Stanowiły one tło do nakreślonych przez prelegenta wytycznych dotyczących życia gospodarczego zawartych w *Gaudium et spes*, które powinny odzwierciedlać się w postępowaniu i wierności wartościom, jakie chrześcijaństwo może wnieść w ten obszar ludzkiego życia.

Kolejny referat, pt. *Problem spójności polityki społecznej z Konstytucją soborową „Gaudium et spes”*, miał wygłosić o. prof. dr. hab. Jan Mazur z UPJPII, który jednak z przyczyn obiektywnych nie przyjechał do Lublina. Prowadzący sesję ogłosił, że przewidziana jest publikacja przygotowanych na symposium referatów, a tym samym będzie możliwość zapoznania się z treścią wszystkich opracowań.

Pokój jako misja Kościoła – to tytuł kolejnego wystąpienia przedstawionego przez ks. prof. dr. hab. Jana Przybyłowskiego z UKSW. W obecnej dobie, gdy toczy się wiele wojen i walk w świecie, ciągle aktualne jest nauczanie Soboru dotyczące budowania pokoju. Ma ono dokonywać się nie tylko między narodami, ale także między konkretnymi ludźmi, a przede wszystkim w sercu człowieka.

Ks. dr hab. Dariusz Lipiec, prof. KUL, wygłosił ostatni referat pt. *Zadania apostołskie dyplomatów*, w którym podkreślił, że Kościół docenia misję i zadania ludzi pracujących na różnych szczeblach dyplomacji. W swojej pracy muszą oni zwrócić uwagę na prawdziwy postęp narodów oraz szacunek dla godności osoby ludzkiej, a ponadto inspirować i popierać działania służące sprawie pokoju w świecie.

Podsumowania symposium dokonał ks. dr hab. Kazimierz Świąt, który zauważył, że po wysłuchaniu wszystkich referatów nasuwa się wniosek, iż wiele analiz i postulatów duszpasterskich zawartych w soborowej *Konstytucji duszpasterskiej o Kościele w świecie współczesnym „Gaudium et spes”* wydają się wciąż aktualne i nie tracą na swojej wartości. Zadaniem zaś członków wspólnoty eklesjalnej duchownych i świeckich jest wcielanie ich w życie. Musi się to jednak wiązać z dobrą znajomością omawianego dokumentu Vaticanum II, co dzisiaj niestety, nawet wśród samych duszpasterzy nie wydaje się takie oczywiste.